

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 373/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. J. T., K. C., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. J. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2009 doručená sťažnosť PhDr. J. T., K. C. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu č. k. 4 K 18/02-41 z 28. mája 2002 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu H. S., a. s., K. Sťažovateľ v uvedenom konaní v zákonom ustanovenej lehote 26. júla 2002 prihlásil svoju pohľadávku v sume 1 076 129 Sk s príslušenstvom ako pohľadávku proti podstate z titulu nevyplatenej mzdy v sume 40 000 Sk mesačne, a to od 1. novembra 1999 do 28. mája 2002, t. j. do vyhlásenia konkurzu. Sťažovateľom v uvedenom konaní uplatnená pohľadávka nebola na prieskumnom pojednávaní konanom 13. decembra 2004 až 16. decembra 2004 správcom konkurznej podstaty popretá, avšak oznámenie krajského súdu, resp. správcu o tejto skutočnosti sťažovateľovi nebolo doručené.

Krajský súd až 3. júla 2009 sťažovateľovi doručil upovedomenie spolu s výzvou veriteľa podľa § 23 zákona č. 328/1991 Z. z. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ následne 10. júla 2009 podal žalobu o určenie nespornosti jeho pohľadávky, ktorá je vedená pod sp. zn. 14 Cbi 4/2009.

Krajský súd bol od podania prihlášky sťažovateľa do konkurzného konania, t. j. od 26. júla 2002 až do podania sťažnosti sťažovateľa na prieskumy zo 4. júna 2009 v predmetnej veci nečinný. Sťažovateľ podal v júni a júli 2009 sťažnosti na prieskumy, ktoré predseda krajského súdu uznal ako dôvodné, pretože v predmetnom konaní došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti taktiež požiadal o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, keď uviedol: *„Poukazujem aj na skutočnosť, že tu existuje dôvodné obavy o reálnu vymožitelnosť pohľadávky žalobcu. Keby súd konal bez zbytočných prieskumov, mohlo byť konanie v danej konkurznej veci už skončené.“*

Moja viera v spravodlivosť je otrasená. Táto nemajetková ujma je nepochybne priamym následkom extrémne dlhej doby nečinnosti Krajského súdu v Košiciach. Na tejto nečinnosti nemám žiadny podiel. Nemožno argumentovať ani zložitou veci.

Od existencie nemajetkovej ujmy som sa dostal vlastne už ku kritériám primeranosti finančného zadosťučinenia. Poukazujem teda na dĺžku nečinnosti krajského súdu, nulový podiel sťažovateľa na prietahoch, neexistenciu osobitnej zložitosti veci, bezvýslednosť sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch. Okolnosti konkrétneho prípadu teda vôbec neodôvodňujú vznik prietahov a tieto sú výlučne dôsledkom nečinnosti súdu bez akejkoľvek vonkajšej príčiny.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj publikované rozhodnutia v obdobných prípadoch som presvedčený, že mi ako sťažovateľovi patrí primerané finančné zadosťučinenie. Za primeranú považujem sumu vo výške 5.000,000 EUR. “

Na základe uvedeného sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd vyslovil, že jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02 (v petite sťažnosti sťažovateľ nesprávne uviedol, že žiada o vyslovenie porušenia svojich práv postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 66/2003 a prikázanie tomuto súdu konať v uvedenom konaní, avšak vzhľadom na obsah sťažnosti a jej prílohy je zrejmé, že ide o zrejmy omyl v písaní, pozn.) porušené, prikázal krajskému súdu v predmetnom konaní konať a zaviazal ho na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € (správne malo zrejme byť 5 000 €, pozn.) a náhradu trov konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namietané porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K porušeniu označených práv sťažovateľa malo dôjsť nečinnosťou krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02.

II.A K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02

Zjavným skutkovým základom sťažnosti sú teda zbytočné prietahy v konaní krajského súdu a argumentácia sťažovateľa sa vzťahuje iba na jeho nečinnosť. Základom označeného čl. 46 ods. 1 ústavy je právo na súdnu ochranu, a nie právo na konanie bez zbytočných prietahov, ktoré je výslovne ustanovené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov teda nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, ibaže by namietané porušenie práva dosahovalo takú intenzitu, že by s ohľadom aj na ďalšie okolnosti daného prípadu (najmä predmet konania, teda čo je pre sťažovateľa v stávke) bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. V danej veci však podľa názoru ústavného súdu o takýto prípad nejde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.B K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 18/02

V rámci svojej judikatúry už ústavný súd vyslovil, že základným cieľom a účelom konkurzu (konkurzného konania) nie je dosiahnutie uspokojenia iba nároku jedného z veriteľov, ale pomerné uspokojenie všetkých veriteľov. Na túto skutočnosť musí prihliadať ústavný súd vtedy, ak rozhoduje o sťažnosti jedného z veriteľov, ktorý namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aj keď je nepochybné, že ústava priznáva právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote každému z veriteľov aj v konkurznom konaní, a to od okamihu, keď sa prihlásením svojej pohľadávky stal účastníkom tohto konania. Vzhľadom na uvedené ústavný súd zastáva názor, že postup konkurzného súdu konkurzného súdu, resp. správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní nemožno posudzovať rovnako rigorózne, ako je to v prípade, keď sa ochrana podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uplatňuje výlučne vo veci účastníka konania, t. j. len v „jeho veci, resp. jeho záležitosti“ (IV. ÚS 176/07).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vo veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 4 K 18/02 podal 4. júna 2009 sťažnosť na prietahy predsedovi krajského súdu. Predseda krajského súdu mu v súlade s § 65 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v podaní z 2. júla 2009 oznámil, že sa mu k uvedenému dňu pri vybavení jeho sťažnosti „*nepodarilo zabezpečiť riadne podklady pre jeho (správne malo byť jej, pozn.) prešetrenie z dôvodu nečinnosti správcu konkurznej podstaty*“, a preto bude prešetrená „*v neskoršom termíne*“. Podaním z 19. júna 2009 (doručeným 3. júla 2009) krajský súd sťažovateľa upovedomil, že správca konkurznej podstaty ním uplatnenú pohľadávku poprel, a súčasne ho vyzval, aby si svoje právo uplatnil určovacou žalobou na krajskom súde proti správcovi konkurznej podstaty v lehote 31 dní od doručenia tejto výzvy. Podaním adresovaným predsedovi krajského súdu z 10. júla 2009 sťažovateľ opätovne žiadal o prešetrenie prietáhov v predmetnom konaní.

Predseda krajského súdu podaním sp. zn. Spr. 93/09 z 2. septembra 2009 odpovedal na sťažnosti sťažovateľa zo 4. júna 2009 a 10. júla 2009 a v rámci svojej odpovede uviedol: „Konkurz na majetok úpadcu H. S. a. s., K. bol vyhlásený uznesením tunajšieho súdu zo dňa 28. 5. 2002 č. k. 4 K 18/2002-41 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. V. B. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 13. 12. 2004 – 16. 12. 2004 bola Vami uplatnená pohľadávka vedená vo veriteľskom zväzku č. 33811 v sume 1.076.129,- Sk popretá správcom s tým, že bola uplatnená ako návrh proti podstate, ktorý sa uplatňuje u správcu. Následne z vyjadrení správcu konkurznej podstaty zo dňa 28. 5. 2009 a 14. 8. 2009 vyplynulo, že neuznáva Vami uplatnený mzdový nárok proti podstate (§ 31 ods. 5 ZKV), preto ste bol následne tunajším súdom podľa § 29 ods. 5 ZKV vyzvaný na podanie určovacej žaloby. Výzvu ste prevzal 3. 7. 2009. K prípadnej úhrade Vami uplatneného nároku proti podstate však môže dôjsť len na základe rozhodnutia súdu v incidenčnom konaní, na začatie ktorého ste bol vyzvaný výzvou doručenou Vám 3. 7. 2009.“

Sťažovateľ 10. júla 2009 doručil krajskému súdu žalobu o určenie pravosti pohľadávky smerujúcu proti správcovi konkurznej podstaty. Dňa 3. novembra 2009 bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 4 K 18/02.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje v prípadoch podaných sťažností namietajúcich prietahy v súdnom konaní preukázanie využitia právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého má sťažovateľ právo podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona o súdoch. V tejto súvislosti už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ by zároveň po podaní sťažnosti na prietahy podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona o súdoch mal poskytnúť príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že sťažovateľom podanú sťažnosť na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch možno v okolnostiach tohto prípadu považovať za účinný prostriedok nápravy porušovania sťažovateľom v sťažnosti označených práv. Z ďalšieho postupu krajského súdu po podaní sťažností na prietahy zo 4. júna 2009 a 10. júla 2009 možno vyvodiť, že predseda krajského súdu na sťažnosť sťažovateľa adekvátne reagoval a sťažovateľovi doručil list z 19. júna 2009, v ktorom ho upovedomil o popretí jeho pohľadávky správcom konkurznej podstaty a zároveň ho vyzval na uplatnenie jeho práva podaním určovacej žaloby krajskému súdu. V súlade s uvedenou výzvou sťažovateľ 10. júla 2009 krajskému súdu doručil určujúcu žalobu.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnosti ďalšiemu postupu správcu konkurznej podstaty v konaní sp. zn. 4 K 18/02 vo vzťahu k sťažovateľovej veci bráni incidenčný spor prebiehajúci na krajskom súde o oprávnenosti ním v konkurze prihlásenej pohľadávky. Inak povedané, ďalší postup správcu konkurznej podstaty v napadnutom konaní vo vzťahu k sťažovateľovej veci závisí od výsledku incidenčného konania prebiehajúceho na krajskom súde.

Podľa ústavného súdu sťažovateľ aktívnou realizáciou ochrany svojich v sťažnosti označených práv v uvedenom konaní (využitím účinného prostriedku nápravy – podaním sťažnosti na prietahy) dosiahol odstránenie nepriaznivého stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou krajského súdu. Krajský súd zabezpečil po podaní sťažností sťažovateľa ďalší priebeh uvedeného konania, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu znamená, že sťažnosť sťažovateľa z tohto dôvodu nie je opodstatnená

Z už uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené bolo už ďalej bezpredmetné vyzývať sťažovateľa na doplnenie náležitostí jeho neperfektnej sťažnosti a odstránenie jej nedostatkov (napr.

predloženia splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, zosúladenie petitu podanej sťažnosti s jej obsahom a pod.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2009